

Tamásd, 1883. február 25. – Budapest, 1956. augusztus 29.

Középbirtokos családból származott, apja bányatisztviselő volt. A kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetem Jog- és Államtudományi Karára járt, majd Budapesten szerzett jogi diplomát. Köztisztviselői pályájára lépett, 1904-től közigazgatási gyakornok Hunyad vármegyében. Később vármegyei főjegyző, majd főispáni titkár lett. 1918-ban, a Károlyi-kormány idején Hunyad vármegye utolsó magyar főispánja és kormánybiztosa. 1921-ben áttelepült Magyarországra, Budapesten a Nemzeti Hitelintézetben kapott tisztviselői állást.

1922-től a Nagyatádi-féle kisgazdapárt tagja volt. 1930-ban csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz, 1932-től ő vezette a központi pártirodát, majd 1935-től 1944-ig országos pártigazgató. Az 1935. évi választásokon a sárospataki választókerületben a kormánypárti jelölttel szemben 22, 52 százalékkal a második helyen végzett. 1939-től 1944-ig országgyűlési képviselő, mandátumát a kisgazdapárt Abaúj-Torna vármegyei listáján szerezte. 1941. február 4-én – Bajcsy-Zsilinszky Endrével és Vásáry Istvánnal együtt – a fasiszta államokat tömörítő ún. háromhatalmi egyezményhez való csatlakozás ellen szavazott. Egyik szervezője volt az 1943. szeptember 12-i miskolci nagygyűlésnek; Bajcsy-Zsilinszky Endrével együtt a náci Németországgal való szakítást és a háborúból való kilépést követelte. 1944. március 26-án a Gestapo letartóztatta, Mauthausenbe hurcolták, ahonnan 1945 augusztusában tért haza.

1945. június 24-én, távollétében, beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. augusztus 20-tól az FKGP alelnöke. 1945. november 4-én az FKGP országos listáján bejutott a Nemzetgyűlésbe. 1946. szeptember 7-én bekerült a párt politikai bizottságába. 1947. augusztus 31-én a kisgazdapárt országos listáján újból képviselővé választották, 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listáján, 1953. május 17-étől haláláig a Győr-Sopron megyei listán volt tagja a törvényhozásnak. 1948. április 12-én az FKGP társelnökévé, június 24-én az országos fegyelmi tanács elnökévé választották. 1948 áprilisától a kisgazdapárti képviselőcsoport elnöke. 1945. szeptembertől 1948. február 1-jéig a Magyar Nemzeti Bank alelnöke. 1946 januárjától a Magyar Szőlősgazdák és Hegyközségek Országos Egyesületének a tagja, 1945–1947-ben az Országos Földhitelintézet, majd 1947 augusztusától a jogutód Országos Szövetkezeti Hitelintézet igazgatósági tagja. 1948. október 2-től haláláig az Országos Vízgazdálkodási Hivatalt vezette.